

Politika in šola

Obveščevalni urad ZVU je objavil v «Giornale Allato» z dne 21. novembra t. l. dve izjavi o šolskih vprašanjih v coni A, ki ju je «Glas zavetnikov» z dne 25. novembra nato objavil pod skupnim naslovom «Vzgojna politika ZVU — Nekaj dejstev o slovenskih šolah v Julijski krajini».

Prav gotovo ni naš namen, da bi s komer koli polemizirali, vendar smatramo za potrebno, da pojasnimo našim bralcem zavzetniška dejstva o naših šolah.

Pesem o apolitizaciji zavzetniške šole je že stara in izrabljena. Dejstvo, da prista Baraga vse zavetne slovenske učitelje med konvencije, močno spominja na Goebbelsovo propagando. Nas, ki poznamo boljše različne nazore in politična prepričanja našega učitelstva, ta strah pred rdečo barvo samo zbava.

Nobeno zavijanje in izmikavanje ne bo spravilo s sveta dejstva, da so zavzetniški šolski prireditelji že v lanskem letu, ob prihodu v Trst, privedli iz italijanskih taborišč prvo skupino belogardističnih šolnikov in s tem dokazali, da jim je tudi šolsko vprašanje politično vprašanje. Še več, z namerjenjem takih ljudi na šolskem polju so menili, da bodo mogli razbiti enotnost prihodnjih slovenskih učiteljev. Da jim ta nakana ni uspela, dokazujejo sedanja odlična borba naših starešev, naših ohranjenih učiteljev, naša ljudstva za svobodno slovensko šolo.

Nepolitične šole v širokem smislu besede ni. Ni je niti v Ameriki niti v Angliji. Kajti če je res, da je zgodovinska politika, potem — politika ni samo v primorskih šolah, ker nas ne bo nihče prepričal, da bi se kje učenci katerega svobodnega naroda ne smeli siliti v šoli nobene države iz zgodovinskih razlogov.

Po govornih so sledile razne deklaracije, nastopili so pevski zbori, razpoloženje je postajalo vedno življnejše.

Posebno svečano so žene prošle svoje praznik na Koloniji in v kulturnem krožku «Tomažič». V zelenjarni in naravnih okoliščinah dvorani sta tovariši spregovorili v slovenski in italijanski tri oršali.

Še en demanti, ki ni en demantira

Koliko so vredni nekateri demanti, smo videli ob demantiranju vandalskega pošla slovenskih knjig v Gorici. Prav toliko velja tudi demanti, objavljeni v «Glasu zavetnikov» 18. t. m., da ZVU v Sežani ni odredila ukinitve dobav kurjav in ustavitve plač osebnosti na šolah, kjer so izobiskali silo maršala Titla.

To vest smo prejeli naravnost iz sežanskega okraja od ljudi (in ne samo od enega), ki so na lastno ušesa slišali sežanskega g. guvernerja, ko je izrekel grožnjo, da se vsi Titovi sliki ne prejmejo kurjave ne plač za postrežnike. Še en demanti priznava, da bodo sežanske šole brez kurjave, a zavetniki imajo na razpolago samo koka. To dejstvo, pravijo, smo izbrabli za krivični očitki. Ponovno smo preverili našo vest in z gotovostjo prijavimo, da je zgodaj omenjeni demanti brezpredmeten.

FIZKULTURA

V spomin Pina Tomažiča

Kulturni krožek «Tomažič» bo priredil 22. decembra, na dan obitja, alic amrti, Pina Tomažiča, po katerem nosi krožek ime, tekmo v hoji za moštvo, sestavljena iz treh tekmovalcev na prosti, dolgi 22 km. Start tekme bo pred kulturnim društvom «Cermelj» (Sv. Alojzij). Proga je naslednja: Lonjor, mlitnica, na novi cesti, stara cesta na Ba, zovico, drži proti Kokolji, gori, spust proti Gročani, Pecek, Draga, Glančica in cilij v Boljuncu.

Pojavi se 1. K tekmi bodo pripuščeni samo amaterji, ki kvalifikacijo atletski se tekme ne smejo udeležiti.

2. Izbra sportnega dneva kakor tudi sprinterje e neobvezna.

3. Tekmovalci, ki tvorijo moštvo, se med tekmo ne smejo izmenjati. V primeru, da se to ugotovi, bo dolžno moštvo izključeno.

4. Tekmovalci se bodo morali strogo držati začrtane proge, kjer bo na raznih mestih kontrola.

5. Na arednici proge (Pecek) bo preskrbljeno za okrepčane tekmovalcev.

6. Prvo moštvo bo odšlo na pot ob 8. uri jutraj izpred K K «Cermelj», ostala moštva sledila v pre, sledih 5 minut.

7. Prjavina za moštvo znaša 100 lir.

LAZAR LAGIN

Oklopnica „Anuška“

Pejtal ga je v strojno in mu pokazal krmilo, na katerem so se poznali se začrneli krvavi madeži.

«Ali znaš ravnanj s krvavimi?»

«Saj sem vendar brez kapilje bencina?» se je začudil Kutovoj.

«Odgovori na vprašanje. Znaš ali ne znaš krmariti? Ako ne znaš, reči, da ne».

«Nekaj sem že slišal okoli njega», je odgovoril Kutovoj. «Sicer n sem imel pravice. Toda fantje so mi pustili, da sem poskušal, ker me je zanimalo. Vendar me ni nihče uči le umetnosti».

«Torej sedi in čakaj na moje znamenje. Tvoja naloga je, da usmeriš čoln proti valovom. To je vse, kar ti je potrebno».

«Ampak saj smo vendar brez bencina», je ponovil zaupno Kutovoj. Videl je, da je bil Aklejev hudo rosen.

«Bencin ni potreben. Imeli bomo nov veter, ki nas bo gnal proti jugu. Ali razumeš, kako mislim?»

«In Stefan je hotel utoniti?» je dejal Kutovoj, ki je nekoliko zaskrbljen s svojo jezo. «Potopil bi se kar tako, meni nič tebi nič. Tako se bomo torej lahko spet borili na morju?».

«Zopet na morju?» se je nasmehnil Aklejev, «samo ne veselaš prizgodaj? Ti morda še ne veš, kaj pomeni vihar na morju».

«Neviteste se mornarji ne bojijo», je odgovoril Kutovoj, ki je vedel prav tako dobro kot Aklejev, kaj pomeni nevihta, zlasti za motorni čoln, ki ga ni bilo več mogoče voditi. Vedel je tudi, da bi bilo zanje je mnogo slabše, če bi jih zaneslo proti obali.

TRŽAŠKI DNEVNIK

OB OBLETNICI mednarodne ženske zveze

Prodvratnejšim je poteklo leto dni, odkar se je v Parizu p. l. 1. prvi mednarodni kongres demokratčnih žena. Na tem kongresu so žene v vsa sveta ustanovile tudi Mednarodno demokratično žensko zvezo. Postavila si je za cilj borbo za uničenje ostankov fašizma, za mir in demokracijo, proti vsem oblikam osvajanja in imperializma. Poleg tega se zavzema za gospodarsko, socialno in pravno enakopravnost žana. Zne vsa sveta so se na kongresu dobro zavedale, da oti svoboda in sreča posameznika odvisni od svobode in sreče vseh, ter pokazale, da n. morajo čestiti ravnodušne sprico udice vsa človeštva.

Enake misli so obhajale predstojnice tržaške žene, ki so se toliko žrtvovali v osvobodilni borbi in ki se še vedno vztrajno in neobčeno bore ob strani svojih možnih povodov, kamor jih kliče dolžnost. Pozitivnovalne tržaške žene se zbrale v svojih kulturnih krožkih po vseh rajonih in sektorjih. Pršili so tudi tovariši, tako da so b'le vse s cvetjem ozlašene dvorane prenatrpane. Zbranim ženam so po vseh krožkih spregovorile: tovarišice in poudarile veliki pomen tega dne za vse napredne žene v svetu. Saj so se tedaj združila vsa resnično demokratična združenja žena po vsem svetu ne glede na življenjski položaj in versko prepričanje.

Posebno svečano so žene prošle svoje praznik na Koloniji in v kulturnem krožku «Tomažič». V zelenjarni in naravnih okoliščinah dvorani sta tovariši spregovorili v slovenski in italijanski tri oršali.

Še en demanti, ki ni en demantira

Koliko so vredni nekateri demanti, smo videli ob demantiranju vandalskega pošla slovenskih knjig v Gorici. Prav toliko velja tudi demanti, objavljeni v «Glasu zavetnikov» 18. t. m., da ZVU v Sežani ni odredila ukinitve dobav kurjav in ustavitve plač osebnosti na šolah, kjer so izobiskali silo maršala Titla.

To vest smo prejeli naravnost iz sežanskega okraja od ljudi (in ne samo od enega), ki so na lastno ušesa slišali sežanskega g. guvernerja, ko je izrekel grožnjo, da se vsi Titovi sliki ne prejmejo kurjave ne plač za postrežnike. Še en demanti priznava, da bodo sežanske šole brez kurjave, a zavetniki imajo na razpolago samo koka. To dejstvo, pravijo, smo izbrabli za krivični očitki. Ponovno smo preverili našo vest in z gotovostjo prijavimo, da je zgodaj omenjeni demanti brezpredmeten.

Prosvetna konferenca v Sežani

V nedeljo dopoldno so sklicali v Sežani okrajno konferenco odborikov prosvetnih društev, ki je bila prva te vrste po osvoboditvi. Konferenca se je udeležilo po svojih zastopnikih 17 prosvetnih društev. Razpravljali so o preteklem in bodočem prosvetnem delu, S konferenca so poslali resolucijo Drstvu za varstvo človeških pravic pri ZN in Svetu štih zunanjih ministrov, v katerih so protestirali proti barbarskemu ravnanju in sramotnemu naših kulturnih svetov.

Za dečji bčič bodite radodarni!

Zapet tek čez drn in strn

Sportni oidek kulturnega krožka «Perossa» priredi v nedeljo 1. decembra tek čez drn in strn na sledečih progah: mladinci pod 18 let na 1500 m, mladinci nad 18 let na 2000 m, mladinci pod 18 let na 800 m in mladinci nad 18 let na 1000 m. Prčitek teka bo ob 10. uri. Tekmovalci naj se zberejo na sede. Za kulturnega krožka «Perossa» ob 9. uri. Prijave sprejema sportni oidek K K «Perossa» dneвно ob 19. ure zvečer dalje in eno ur pred pričetkom tekmovanja. Pravico do tekmovanja imajo vsi člani sportnih društev in sportnih odsekov kulturnih krožkov.

Rinaldi-Chimici 17:10

V tokre zvečer je bila odgrana na igriču «Chimici» zasiala tekma v košarki za «Tomažiča» pokal med ženskima petoricama «Rinaldi» in «Chimici». Številno obdinstvo je zopet enkrat prišlo v vsakem pogledu do izrednega sportnega učinka. Obe petorici sta igrali lepo in tehnično dovršeno košarko, v katero sta vložili tudi svojo borbenost. «Rinaldi» je atletičnejši, ki so bolj vigrane in telesno močnejše, so po hudi borbi zmagale in tekmovalci so bili izredno zadovoljni.

Kulturni Krožek Boljuncu bo preskrbel ta dan tudi za kulturno plat. Organiziral bo pvske zbere in godbo. Preskrbljeno bo tudi za jedaco in pijačo.

Dolžnost kulturnih krožkov je, da tako moralno kot materialno pripomorejo k čim lepšemu uspehu prireditelji. S tem bodo našli sportniki počastili junaka, ki je padel pod fašistični mljabilj, s tem se bodo našli sportniki na svoj način oddolžili ljudskemu heroju Pina Tomažiču.

Aklejev se je zopet nasmehnil. Zabeval se ob misli, da se je Kutovoj, ki se nikoli ni bil na krovu kake ladje, smatral za mornarja. Vendar mu ni ugovarjal. Fant se je vjevaloval pri mornarici in se je tudi sedaj prav dobro držal.

«Vsek čas bo veter zabilil», je dejal in posadil Kutovoja na strojni sedci ob krmilu. «Saj veš, kaj moraš storiti? Čakaj na mrja po velja in potem drži ves čas smer proti valovom. Če bi navajili valovi na las od strani, bi nas prevrnili in to bi bil naš konec. Ali si razumel, kako mislim?»

«Da, razumem», je odvrnil Kutovoj.

«Sedaj bom pritril jadro», je dejal Aklejev, «in pogledal, kako je z Verniveherjem. Tvoja naloga je, da paziš na krmilo. Poskusi sedaj, da vidiš, kako dela».

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).

Stopil je iz kajute in kmalu potem je Kutovoj zaalil udarce sekire, s katero je cepil les. Bilo je mnogo dela. Tisti del strehe, ki ga je nameraval Aklejev uporabiti za jadro, je bil že skoraj odtrgan, ko je začel veter zanašati čoln proti obali pred dvema urama. Samo dve uri, pa se je začlo, ko da bi poteklo leto dni!

Verniveherja je ropot, ki ga je povzročal pri cepenju lesa, zopet spravil k zavesti. Le s težavo je odprl oči in videl Aklejeva, ki je mahal s sekuro sicer umernje, vendar z velikim naporom.

Verniveher se je spominjal, kako je razložil uborno vsebino svojih žepov po klopi, kako se je skobacal skozi lino in padel v morje. Spominjal se je, kako se je prišlo na je poži vodo in celo kako se je neko večko temno telo, ki je mislil, da je delan, pojavilo v vodi nad njim. Sedaj pa, ko je odprl oči, se je nagnat zopet znašel na klopi, na kateri je ležal, ko je začel Aklejev trgati streho kajute. Aklejev je še vedno stal na drugi klopi in še vedno zelo nerodno uporabljal sekuro. (Verniveher bi staval glavo, da ni bilo prav, kakor je delal).